

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 3. De Exemplis Caritatis erga Peccatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

Catholicam reduxit, ut vulgò Livonia Pater fuerit nomina-
 tus. Bibl. Script. f. 196.

II. Itaque Sacerdotes S. Chrysoftomum orat. 5. adversus
 peccatores sic adhortantem audiant: *Cogita, quamobrem Pro-
 pheta, quamobrem Apostolus, quamobrem Iusti, quamobrem
 Angeli frequenter missi sunt, quamobrem ipse Primogeni-
 tus Filius ac Verbum DEI advenit, an non ut homines ser-
 varet? an non ut eos errantes reduceret? hoc idem fac,
 quia tu quoque pro viribus tuis, omnèque studium ac sollici-
 tudinem impendis ad reducendum eos, qui aberrarunt.*

§. III.

De Exemplis Caritatis erga Pec-
 catores.

I. Cùm ad Pastorem bonum pertineat, non errantes so-
 lum oves quærere, & reducere, sed etiam infirmas, & variis
 morbis, seu vulnibus subjectas curare, facilè apparet,
 quanto opere Sacerdotes velut Pastores spirituales Animarum
 diligenter ad singularem Caritatem erga Peccatores utpote
 gravissimis & periculosissimis morbis, vulneribusque oppres-
 sos demonstrandam; ut cum veritate usurpare illa S. Pro-
 pheta verba possint Pl. 68. *Zelus domus tua comedit me,
 & opprobria exprobandium tibi ceciderunt supra me.* Ma-
 gis enim cùm hæc ipsa Caritas non parùm conducatur ad pecca-
 torum propriorum deletionem, & salutem suam assecuran-
 dam, uti S. Jacobus c. 5. testatur, dicens: *Qui converti fo-
 verit Peccatorem ab errore via sua, salvabit animam ejus
 a morte, & operiet multitudinem peccatorum.* Porro tri-
 bus potissimum officiis hanc ipsam suam Caritatem erga Pec-
 catores ostendere debet.

II. Primum est *Oratio fervens* frequenter pro ipsis obla-
 ta: nam, ut S. Augustinus l. 4. de doctr. Christ. c. 15. rectè
 dicitur, *Munus suum ut præter (Sacerdos) magis pietate
 præcipuum est orationum, quam Oratoris facultate, ut orando pro
 se & aliis, quos est allocuturus, sit Orator antiè, quam
 Orator.* Quod confirmans S. Bernardus Epist. 101. *Nunc
 ait, manent tria hæc, Verbum, Exemplum, Oratio;
 major autem horum Oratio, ea namque operi & voci gra-
 tiam*

tiam & efficaciam promeretur. Unde hoc medio pateris usi sunt non pauci Sacerdotes.

S. Paulus de seipso c. I. ad Rom. fatetur: *Testis DEVS, cui seruis in spiritu meo in Evangelio Filij eius sine intermissione memoria vestri facio semper in precibus meis.* Et iterum ad Philipenses c. I. *Gratias DEO meo in omni memoria vestri, semper in cunctis precationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecans faciens.*

S. Chrylostomus, quanti hoc medium æstimavit, adeò haud dubiè etiam usurpavit, ipsemet sequentibus bis l. 27. de profectu manifestavit: *Poterimus aliquid gerere, si ad preces semper confugiamus, & oremus, ut det sermonem sapientia & intellectum auditibus, & que inde probabilem huius depositi custodiam, si contingit, ut, qua studio nostro corrigere non possumus, per preces efficere valeamus, per preces, inquam, petuas.*

S. Ignatius Lojola, cum Luteciæ quendam vesano amore implicitum, nulla ratione è cœno extrahere potest, die quodam extra urbem in lacum frigidissimum rivum Amasius transiturus erat ad turpes delicias, adjacentem loco tenus se immerfit, & adventantem his verbis alloquitur: *Perge miser ad tuas foetidissimas voluptates, & dentem capiti tuo ruinam non vides? instantem periculum perhorrescis? hinc ego pro te me tamdiu macerabo, donec orabo, donec justissimam illius iram, & vindictam meritam avertam.*

S. Cudbertus Episcopus commissam sibi plebem devotionibus protegebat assiduis, & admonitionibus salutaribus ad cœlestia vocabat. Et, quod maximè Doctores re solet, ea, quæ agenda docebat, ipse prius agendo præstrabat. Erat quippe ante omnia divinæ caritatis igneus, patientiæ virtute ornatus, orationum devotissimi, & attentissime intentus, affabilis omnibus, qui ad se consueverant gratiâ veniebant, hoc ipsum orationis loco ducens, & firmiter Fratribus operam suæ exhortationis tribueret. 20. Mart.

III. Secundum officium est *sedula cura* per instructiones & adhortationes tam publicas, quàm privatas, Sacramentumque administrationem impensa; de qua S. Paulus I. ad Cor. 4. locutus est, dicens: *Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores Mysteriorum DEI. Hic non quaritur inter Dispensatores, ut fidelis quis inveniantur, id est, Sedulus in tali Mysteriorum & Verbi divini administratione, nemini dans offensionem, ut non vituperetur ministerium suum, sed in omnibus exhibens se ut DEI Ministrum, ut idem Apostolus 2. ad Cor. 6. hortatur. Quales eundem Ministros non paucos hæcenus numeravit Ecclesia.*

S. Paulus de seipso I. ad Cor. 15. scribit: *Gratiâ DEI sum, quod sum, & gratia ejus in me vacua non fuit, sed operantur illis omnibus laboravi.*

S. Joannes Evangelista, ut Adolescentem quempiam Prædonum Ducem factum reduceret, inter arma Sicariorum, per montes & silvas eundem, velut ovem perditam requirit.

S. Carolus Borromæus circuibat omnia castella ac villas amplissimæ suæ Diœceseos, per asperos montes, horridâsque vales, prædicando sine intermissione Verbum DEI, extirpando abusus, alliciendo ad pœnitentiam Peccatores, restaurando Ecclesias, & vultus agnoscendo singularum orationum, quas incomparabili caritate pascibat, & inveteratis eorum vulneribus medebatur. Nullum hyeme frigus, nullus æstare calor usque adeò urens extitit, nullus tam difficilis & durus labor, quin à Carolo perlubenter latus fuerit, qui saxosæ & subinde inaccessibiles vias penetravit pedes, utque sustentatus potenti zelo salutis animarum, qui spoliatum omni voluntaria & propemodum etiam necessaria quiete, gravissimis occupationibus circumveniebat. Vita compend. c. 20.

S. Franciscus Xaverius confessionibus audiendis, reconciliandis dissidentibus, agris sublevandis, aliisque pietatis officis tam sedulo se impendebat, ut sæpe cibi & potûs oblitus, biduum, triduumve traduceret jejunus. Sensisses eum talibus ministeriis, divinôque obsequio pasci. Vita l. 6. c. 19.

Petrus Faber è Societate JESU nullas prætermissas
 easiones serendæ pietatis, indagabat vias omnes
 consulendi, & quocunque ingrediebatur, omnem
 occasionem intenta mente captabat. Bellissimum
 esse, & nostri Ordinis proprium, relinquere in
 mibus & hospitibus vestigium aliquod Sanctitatis,
 ligendum, cum debitoribus simul omnibus, & ubique
 cter DEUS, cujus Famulos & Administros nos esse
 Histor. Soc. l. 3. n. 29.

Petrus Forerius non ipse duntaxat indefesso studio
 bore saluti alienæ procurandæ invigilabat, sed alios
 ad eandem curam stimulabat, inter alias rationes
 solitus, quod DEO sanguinem ac vitam debeant, quæ
 re prolis in monte Calvarie posuit; ille verò hoc
 Peccatoribus transcribat, atque ad eò quisque ex
 ligeretur, ut nec sanguini, nec sudori, nec vigiliis,
 conversionem Peccatorum serio procurandam parcat
 jungebat porro, non esse, ut infernum quis mentat
 tus, se vel unam animam suâ industriâ servasse;
 enim ejusmodi potentem advocatam commissuram,
 liberator captivus detineatur, quin potius omnem
 poterit, fidem apud DEUM, Deiparam, Angelos, omnes
 Calites interposituram, ut eum, à quo servata fuerat
 lutem asserat, & cujus ope subtracta erat tormentis
 ferat in gloriam. Vita l. 2. c. 6.

P. Ludovicus de Ponte tam ardenti erga Peccatores
 flagrabat, ut paratum fore se dixerit, ad ipsas etiam
 flammæ, si necessarium foret, absque peccato tolerare.
 Aliàs verò Filie cuidam spirituali dixit, se tantam
 habere promovendi omnes, qui secum agunt, ut nihil
 Mundo, quod etiam pro quolibet eorum profectu facere
 sit paratus.

IV. Tertium officium est, ut panis voluntarii
 amore susceptis divina illis misericordia concilietur
 namque domus DEI comeditur, inquit S. Augustinus
 Joan. qui omnia perversa, qua videt, cupit emendare
 si emendare non potest, tolerat, ac gemit, & pro his
 sua forent, satisfacere studet; quod medium ad hunc
 adhibere S. Christina Mirabilis à DEO edocta adhibuit

ut quæ, licet acerbissimas pro Peccatoribus pœnas
 acceperit, & sæpe se in arduos clibanos conjecerit, per
 acutissimas volutavit, in nivem & glaciem abdiderit,
 molinarias contorquendam se projecerit, semper
 nullâ parte corporis læsa, in majores pœnas est re-
 rata, uti Surius 23. Jun. testatur. Sed & non pauci etiam
 id ipsum medium sedulo usurpabant.

S. Dominicus ter singulis noctibus catenâ ferreâ se flagel-
 tur, primò pro seipso, tum propter Peccatores in Mundo
 regentes, tertio pro animabus in Purgatorio luentibus.

4. Aug.
 S. Franciscus Xaverius, cum hominem quempiam flagi-
 tum ad frugem reducere non posset, è navi ad silvam se-
 nit, & nudato tergo ad sanguinem usque flagello in se de-
 rians, postquam ab illo ipso Peccatore in hoc actu depre-
 catus est, ad genua procidentem, & peccata sua graviter de-
 tantem absolvit, & ad meliorem vitam reduxit. Vita.

Vincencius Caraffa Societatis JESU Generalis pro curandis
 peccatoribus asperas pœnas subibat, de iis solitus pronun-
 tate, quod Servator super alio argumento: *Hoc genus da-
 mnum non ejicitur, nisi oratione & jejunio.* Addebat
 Genitum exemplo parturiendas esse Christo ani-
 mas, id est, iis parturiendis puerperij cruciatus esse perpe-
 ndos, at non inferendos iis, quæ pariuntur. Vita
 c. 7.

Ludovicus de Ponte peccatis aliorum sic urebatur, sic ea
 plorabat, sic castigabat in suo corpore, ac si ipse patrâs-
 l. 2. c. 5.

Itaque Sacerdotes proponant sibi ob oculos Christi
 pro Peccatoribus agentis & patientis exemplum, si-
 que sequentia S. Chrylostomi hom. 3. in Genes. verba
 applicent: *Ipse DEVS cum sit, propter nihil aliud no-
 ram carnem induit, & crucem quoque suscepit, nisi ut
 peccato obnoxios à maledicto liberaret. Si igitur ipse,
 DEVS est ineffabilis essentia ob misericordiam ineffabi-
 lem hac omnia propter nos & nostram salutem sustinuit,
 non & nos erga Fratres nostros justî simus, agnoscen-
 que eos ut membra nostra, & eripientes ex Diaboli fau-
 in viam virtutis inducamus. Imò & ipsum Chri-
 Instr. IX.*

○

stum

stum his ejusdem Authoris verbis alloquentem
*Feci ego calum & terram: eadem facultate te domum
 ram facias calum. Accendi ego luminaria, accende
 lis clariora; nam potes his, qui in errore sunt, lumen
 tatis accendere. Hominem facere non vales, at justum
 tumque DEO potes. Vide, quam te diligam, qui in
 facienda tribuo potestatem. Dicant ergo assidue
 Propheta Pl. 118. *Vidi pravaricantes, & tabescerunt
 eloquia tua non custodierunt.**

§. IV.

De Exemplis Caritatis erga Ini-
micos.

I. Quam propria sit etiam hæc Sacerdotibus Caritas
 ex eo patet, quod cum ipsis præcipue incumbat, Ecce
 protegere & conservare, hoc ipso etiam ad eos pertinet
 efficere, ut membra illius per concordiam & caritatem
 miter sint unita, atque adeo omnis animorum discordia
 discordia studiosè vitetur, id quod duplici actu pro-
 debent.

II. Primus ergo actus est, ut ipsimet suos Inimicos
 cetera dilectione prosequantur, & omnem offensam
 illatam ex corde ignoscant, juxta monitum Christi
 dicentis: *Audistis, quia dictum est antiquis: Dilige
 ximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Ego
 dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite
 oderant vos, & orate pro persequentibus & calumnia-
 bus vos, ut sitis Filij Patris vestri, qui in calis est, ut
 lem suum oriri facit super bonos & malos, & plus
 justos & injustos. Et sanè cum ad hanc dilectionem
 mos ex munere suo alios efficaciter hortari & per suade-
 beat, facile colligitur, rationi vel maxime consonum
 ut prior ipse hanc dilectionem ferventer exerceat, &
 quod verbis docet, opere confirmet, uti non pauci Sa-
 tes, aut Diaconi, aliive Clerici fecerunt.*

Christus tot injuriis à Judæis & aliis gravissimè læsi-
 niam tamen iisdem à Patre petiit, & dixit: *Pater
 illis, quia nesciunt, quod faciunt. Luc. 23. Unde*